

Barn med epilepsi

Studien viser økt forekomst av kognitive og psykososiale problemer hos barn med epilepsi, og nødvendigheten av en tverrfaglig tilnærming i behandlingstilbudet barna får.

PUBLISERT 4. desember 2007

BJØRG HØIE

forsvarte 12. januar 2007 sin avhandling *Cognitive and psychosocial problems in children with epilepsy. A population-based approach* for Ph.D.-graden ved Universitetet i Bergen.

Er det slik at alle barn med forskjellige epilepsityper har kognitive og psykologiske vansker? Er det forskjeller mellom hvilken type epilepsi barnet har, og omfanget av de kognitive og psykologiske vanskene? Er det forskjell mellom barn som får tidlig epilepsi, og de som får epilepsi senere i barndommen? Disse og flere andre spørsmål prøves besvart i avhandlingen.

Internasjonalt er det få tverrfaglige studier som tar for seg både kognitive og psykologiske vansker i en barnepopulasjon der alle typer av epilepsi er inkludert, og der en samtidig forsøker å studere omfanget av disse vanskene. En studie som kombinerer medisinske data og psykologiske data i en uselektert barnepopulasjon (der alle typer epilepsi er med), er ikke tidligere utført i Norge.

Arbeidet er utført ved Barneklubben i Bergen. Barn med epilepsi mellom 6 og 13 år og deres foresatte som kom til legekontroll ved Barneklubben over en halvannet års periode, ble bedt om å delta i en psykologisk kartlegging i tillegg til den medisinske oppfølging. Til sammen ble 198 barn med forskjellige former for epilepsi identifisert på

denne måten. Som kontrollgruppe ble 126 barn født i samme måned og med samme kjønn trukket tilfeldig ut av Medisinsk Fødselsregister.

Studien viser økt forekomst av store generelle lærevansker (43 % i epilepsigruppen mot 3 % i kontrollgruppen) og stort omfang av psykososiale problemer (5–9 ganger hyppigere), samt høyere forekomst av depresjon hos barn med epilepsi. Studien viser klart at det å få epilepsi tidlig i livet, bruk av mange medisiner, hyppig anfallsfrekvens og mer alvorlige epilepsiformer øker risikoen for problemer både læringsmessig, psykososialt og i forhold til utvikling av depresjon. Barn med idiopatiske epilepsiformer (god prognose, avtar oftest før voksenalder) viste ingen signifikante vansker på de områdene som ble målt i studien. Dersom en sammenlikner kontrollbarna og barna med epilepsi i forhold til de vanskene studiet målte, endte 68 % av kontrollbarna opp med ingen rapporterte problemer, i motsetning til kun 19 % av barna med epilepsi. Studien understreker viktigheten av en tverrfaglig tilnærming i behandling av barn med epilepsi.

Kontakt Bjorg.hoie@kunnskapssenteret.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 44, nummer 12, 2007, side